

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1496/2004

(2004. gada 18. augusts),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 964/2003, ar kuru piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu cauruļu veidgabalu importam ar izcelsmi, cita starpā, Taizemē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾, ("pamatregula") un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniegusi pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA**1. Iepriekšējā izmeklēšana un esošie pasākumi**

- (1) Pasākumi, kas pašreiz ir spēkā attiecībā uz dažu dzelzs vai tērauda cauruļu veidgabalu importu ar izcelsmi Taizemē, ir galīgais antidempinga maksājums, kurš sākotnēji tika uzlikts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 584/96⁽²⁾, kas grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1592/2000⁽³⁾, un pēc pārbaudes saistībā ar pasākumu termiņa izbeigšanos apstiprināts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 964/2003⁽⁴⁾.
- (2) Šim importam piemērojamie pasākumi ietver procentuālo maksājumu, no kura atbrīvoti divi Taizemes ražotāji eksportētāji, kuri uzņēmušies saistības, kas pieņemtas ar Komisijas Lēmumu 96/252/EK⁽⁵⁾, kurš grozīts ar Komisijas Lēmumu 2000/453/EK⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV L 77, 13.3.2004., 12. lpp.).

⁽²⁾ OV L 84, 3.4.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 182, 21.7.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 139, 6.6.2003., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 84, 3.4.1996., 46. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 182, 21.7.2000., 25. lpp.

- (3) Komisija 2001. gada aprīlī vienlaicīgi uzsāka pārbaudi saistībā ar pasākumu termiņa izbeigšanos⁽⁷⁾ saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu un oficiālu starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu. Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu veikto pārskatu noslēdza ar Padomes Regulu (EK) Nr. 964/2003, saglabājot esošos pasākumus. Tomēr starpposma pārskats, ko veica saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu, palika atklāts, pabeidzot pārbaudi saistībā ar pasākumu termiņa izbeigšanos.

2. Pārskatīšanas pamatojums

- (4) Komisija 2001. gada aprīlī pēc savas iniciatīvas oficiāli uzsāka starpposma pārskatu, ievērojot pamatregulas 11. panta 3. punktu, lai pārbaudītu pasākumu veida piemērotību attiecībā uz Taizemes izcelsmes importu. Šajā sakarā jāatzīmē, ka ir radušās izpildes problēmas, uzraugot no diviem Taizemes eksportētājiem, proti, "Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd." un "TTU Industrial Corp. Ltd." ("attiecīgie eksportētāji"), pieņemtās saistības, kas ietekmēja pasākumu korektīvās sekas. Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju Komisija uzsāka izmeklēšanu, kas attiecās tikai uz pasākumu veidu. Pārskata uzsākšana tika izsludināta vienlaicīgi ar termiņa beigu pārskata uzsākšanu, ar ko apstiprināja esošos pasākumus.
- (5) Komisija par pārskata uzsākšanu oficiāli paziņoja pietiekuma iesniedzējiem Kopienas ražotājiem, ražotājiem eksportētājiem Taizemē, importētājiem/tirgotājiem, izmantotāju nozarēm un visām zināmajām izmantotāju apvienībām, kā arī Taizemes valdības pārstāvjiem. Komisija arī deva tieši iesaistītajām pusēm iespēju rakstiski paust savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausa.
- (6) Pēc tam, kad tika darīti zināmi saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu veiktās izmeklēšanas rezultāti, viens no Taizemes ražotājiem eksportētājiem, "Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd." ("pieteikuma iesniedzējs"), 2002. gada aprīlī iesniedza pieprasījumu veikt starpposma

⁽⁷⁾ OV C 103, 3.4.2001., 5. lpp.

pārskatu attiecībā uz tam piemērotajiem antidempinga pasākumiem, attiecinot to tikai uz tā dempinga stāvokli, ievērojot pamatregulas 11. panta 3. punktu. Pieprasījumā tika apgalvots, ka apstākļu ilgstošu izmaiņu rezultātā ir ievērojami samazinājusies normālā vērtība, kas savukārt ir samazinājusi vai likvidējusi dempingu, līdz ar to pasākumu piemērošana tā importam pašreizējā līmenī, lai neitralizētu dempingu, vairs nav nepieciešama.

- (7) Pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju konstatējusi, ka ir pietiekami pierādījumi starpposma pārskata uzsākšanai, Komisija publicēja paziņojumu par izmeklēšanas uzsākšanu⁽¹⁾ un uzsāka to.
- (8) Komisija oficiāli paziņoja eksportētājas valsts pārstāvjiem un pieteikuma iesniedzējam par starpposma pārskata sākšanu, kas attiecas tikai uz dempingu, un deva visām tieši iesaistītajām pusēm iespēju rakstiski paust savu viedokli un lūgt, lai tās uzklausa. Komisija arī nosūtīja anketu pieteikuma iesniedzējam.
- (9) Komisija savāca un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu dempinga noteikšanai, un veica pārbaudes apmeklējumu pieteikuma iesniedzēja telpās.
- (10) Izmeklēšana attiecībā uz dempingu aptvēra periodu no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim (še turpmāk "izmeklēšanas periods" jeb "IP").

B. ATTIECĪGAIS PRODUKTS UN LĪDZĪGI PRODUKTI

Attiecīgais produkts

- (11) Attiecīgais produkts, kam piemēroja starpposma pārskatu, ir tāds pats kā iepriekšējās izmeklēšanās aplūkotais produkts, proti, daži cauruļu veidgabali (izņemot lielos cauruļu piederumus, atlokus un veidgabalus ar vītņiem), no dzelzs un tērauda (izņemot nerūsējošo tēraudu), kuru lielākais ārējais diametrs nepārsniedz 609,6 mm un kuri paredzēti sadurmetināšanai vai izmantošanai citiem mērķiem ("attiecīgais produkts" vai "cauruļu veidgabali"), ar izcelsmi Taizemē. Tos pašreiz klasificē ar KN kodiem ex 7307 93 11 (TARIC kods 7307 93 11 99), ex 7307 93 19 (TARIC kods 7307 93 19 99), ex 7307 99 30 (TARIC kods 7307 99 30 98) un ex 7307 99 90 (TARIC kods 7307 99 90 98).

Līdzīgs produkts

- (12) Līdzīgi kā iepriekšējās izmeklēšanās, arī šajās izmeklēšanās ir atklājies, ka Taizemē ražotiem un vietēja tirgū pārdotiem un/vai uz Kopienu eksportētiem dzelzs vai tērauda cauruļu veidgabaliem ir tādas pašas galvenās fiziskās un ķīmiskās īpašības, kā tiem cauruļu veidgabaliem, ko Kopienā pārdod Kopienas ražotāji, un tādēļ tos uzskata par līdzīgiem produktiem pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē.

C. DEMPINGS SAISTĪBĀ AR PIETEIKUMA IESNIEDZĒJU

1. Normālā vērtība

- (13) Ciktāl tas attiecas uz normālās vērtības noteikšanu, vispirms tika konstatēts, vai pieteikuma iesniedzēja kopējie pārdošanas apjomi vietējā tirgū ir reprezentatīvi, salīdzinot ar kopējo eksporta pārdošanas apjomu uz Kopienu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu tika konstatēts, ka tā tas ir, jo pieteikuma iesniedzēja pārdošanas apjoms vietējā tirgū veidoja vismaz 5 % no tā kopējā eksporta pārdošanas apjoma Kopienai.
- (14) Pēc tam pārbaudīja, vai pieteikuma iesniedzēja pārdošanas apjomi vietējā tirgū ir pietiekami reprezentatīvi katram produktu veidam, ko eksportēja uz Kopienu. Uzskatīja, ka tā tas ir, ja IP laikā viena produkta veida kopējie pārdošanas apjomi vietējā tirgū veidoja 5 % vai vairāk no tā paša produkta veida apjomiem, kas eksportēti uz Kopienu. Pamatojoties uz šo, konstatēja, ka pārdošanas apjomi vietējā tirgū ir reprezentatīvi visiem uz Kopienu eksportētajiem produktu veidiem, izņemot vienu.
- (15) Tika arī pārbaudīts, vai katra produkta veida pārdošanas apjoms vietējā tirgū var uzskatīt par tādiem, kas īstenoti parastā tirdzniecības aprītē, nosakot attiecīgā veida rentablas pārdošanas īpatsvaru neatkarīgiem klientiem. Ja tā produkta veida pārdošanas apjomi, ko pārdod par neto realizācijas cenu, kas vienāda vai lielāka par aprēķinātajām ražošanas izmaksām, sastādīja 80 % vai vairāk no minētā veida kopējā pārdošanas apjoma un ja minētā veida vidējā svērtā cena bija vienāda ar ražošanas izmaksām vai lielāka par tām, normālo

⁽¹⁾ OV C 17, 24.1.2003., 2. lpp.

vērtību noteica, pamatojoties uz faktisko cenu vietējā tirgū, kuru aprēķina kā vidējo svērto cenu no visa attiecīgā produkta veida pārdošanas apjoma cenām vietējā tirgū IP laikā – neatkarīgi no tā, vai minētā pārdošana bijusi rentabla, vai nē. Ja produkta veida rentablās pārdošanas apjoms bijis 80 % vai mazāk, bet vismaz 10 % no kopējā pārdošanas apjoma, normālās vērtības pamatā bija faktiskā cena vietējā tirgū, ko aprēķina kā tikai minētā veida vidējo svērto rentablajam pārdošanas apjomam vietējā tirgū.

(16) Ja kāda veidgabalu veida rentablās pārdošanas apjoms veidoja mazāk nekā 10 % no minētā veida kopējā pārdošanas apjoma vietējā tirgū, tika uzskatīts, ka šo konkrēto veidu nepārdod pietiekamos daudzumos, lai cena vietējā tirgū nodrošinātu pietiekamu pamatu normālās vērtības noteikšanai.

(17) Ikreiz, kad konkrētam produkta veidam, kuru pārdod pieteikuma iesniedzējs, normālās vērtības noteikšanai nevarēja izmantot vietējā tirgus cenu, bija jāizmanto cita metode. Šajā sakarā, ja nebija citu ražotāju eksportētāju un nevienas citas pienācīgas metodes, izmantoja salikto normālo vērtību.

(18) Visos gadījumos, kad tika izmantota saliktā normālā vērtība, un saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu normālā vērtība tika veidota, eksportēto veidu ražošanas izmaksām, kuras vajadzības gadījumā tika koriģētas, pieskaitot pienācīgu tirdzniecības, vispārējo un administratīvo izmaksu (TV un A izmaksu) summu un saprātīgu peļņas normu. Šajā nolūkā Komisija pārbaudīja, vai ražotāja eksportētāja TV un A izmaksas un peļņu vietējā tirgū veido ticami dati. Faktiskās TV un A izmaksas vietējā tirgū uzskatīja par ticamām, jo attiecīgā uzņēmuma pārdošanas apjomu vietējā tirgū varēja uzskatīt par reprezentatīvu. Peļņas normu vietējā tirgū noteica, pamatojoties uz pārdošanas apjomu vietējā tirgū, kas panākts parastā tirdzniecības apstākļos.

2. Eksporta cena

(19) Tā kā viss attiecīgā produkta eksporta apjoms tika tieši pārdots neatkarīgam klientam Kopienā, eksporta cena tika noteikta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu, pamatojoties uz cenām, kas tika faktiski samaksātas vai bija jāmaksā, veicot eksporta pārdošanu Kopienai.

3. Salīdzinājums

(20) Lai panāktu taisnīgu salīdzinājumu katram veidam pēc ražotāja cenas un tajā pašā tirdzniecības līmenī, pienācīgi tika ņemtas vērā atšķirības, kuras, kā tika apgalvots un pierādīts, ietekmēja cenu salīdzināmību eksporta cenas un normālās vērtības starpā. Šīs korekcijas tika izdarītas attiecībā uz ievadumti, atlaidēm, transporta, apdrošināšanas un kravas apstrādes izmaksām, iepakojšanu, kredītiem un komisijas naudu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu.

4. Dempinga starpība

(21) Lai aprēķinātu dempinga starpību, Komisija salīdzināja vidējo svērto normālo vērtību un vidējo svērto cenu eksportam uz Kopieni.

(22) Salīdzinājuma gaitā, kā aprakstīts iepriekš, tika konstatēts dempings attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju. Konstatēta dempinga starpība, izteikta procentos no kopējās CIF vērtības uz Kopienas robežas pirms nodokļu nomaksas, bija 7,4 %.

5. Apstākļu izmaiņu ilglaicīgums un dempinga atkārtotšanās iespējamība

(23) Saskaņā ar Komisijas parasto praksi tika pārbaudīts, vai var pamatoti uzskatīt, ka apstākļu izmaiņas ir ilglaicīgas.

(24) Tika konstatēts, ka nav iemesla uzskatīt, ka pārdošanas cenas vietējā tirgū un normālā vērtība tuvākajā laikā nesaglabāsies stabila.

(25) Komisija pārbaudīja eksporta cenu iespējamo attīstību zemākas maksājuma likmes piemērošanas rezultātā. Šajā sakarā tika uzskatīts, ka saistības, kuras tika pieņemtas saskaņā ar sākotnējo procedūru, ierobežo pieteikuma iesniedzēja pārdošanas iespējas Kopienas tirgū. Kā minēts tālāk 35. apsvērumā, tika konstatēts, ka šis saistību veids vairs nav piemērots. Sakarā ar to tika pārbaudīts, vai zemāku maksājumu piemērošana eksportam varētu ievērojami palielināt pieteikuma iesniedzēja ražotā attiecīgā produkta importu Kopienā.

(26) Izmeklēšanā atklājās, ka pieteikuma iesniedzēja ražošanas jauda kopš sākotnējā izmeklēšanas perioda ir palielinājusies ievērojami un pedējos trijos gados – mazākā apmērā, savukārt tā ražošanas jaudas izmantojums ir saglabājies tuvu 100 % līmenim.

- (27) Tomēr izmeklēšanā arī atklājās, ka uzņēmums lielāko daļu produkcijas eksportē uz vispāratzītiem citu trešo valstu tirgiem. Pieteikuma iesniedzējs tiešām IP laikā eksportēja vairāk nekā 90 % no saražotā attiecīgā produkta apjoma, gandrīz pilnībā uz citām trešām valstīm. Kopš sākotnējā izmeklēšanas perioda eksports uz citām trešām valstīm trīskāršojās un pēdējos trijos gados turpināja pieaugt. Tika arī konstatēts, ka cenas eksportam uz trešām valstīm bija apmēram par 25 % augstākas nekā eksportam uz EK.
- (28) Tā kā pieteikuma iesniedzējam nav daudz liekas jaudas, kuru varētu izmantot, lai palielinātu pārdošanas apjomus Kopienai, ja tiktu samazināts antidempinga pasākumu līmenis, iepriekš minētos secinājumus, tostarp tos, kuri attiecas uz eksportu uz trešām valstīm un jo īpaši uz eksporta cenām šīm valstīm, uzskata par pierādījumiem tam, ka tuvākajā laikā nav iespējama importa par dempinga cenām atkārtotāšanās līmeni, kas līdzīgs iepriekšējā izmeklēšanā konstatētajam.
- (29) Rezultātā tiek secināts, ka apstākļu maiņa, jo īpaši ievērojami samazinātā normālā vērtība, ir ilglaicīga. Tālab, ņemot vērā samazināto dempinga līmeni, uzskata par lietderīgu grozīt pasākumus tiktāl, ciktāl tie attiecas uz pieteikuma iesniedzēju.

6. Secinājumi

- (30) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu antidempinga maksājuma summa nedrīkst pārsniegt konstatēto dempinga starpību, bet tai jābūt mazākai nekā šī starpība, ja šāds mazāks maksājuma līmenis būtu pietiekams, lai likvidētu Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Tā kā maksājuma summa pieteikuma iesniedzējam bija aprēķināta, pamatojoties uz dempinga starpību, maksājums jākorģē atbilstoši šajā izmeklēšanā konstatētajai zemākai dempinga starpībai, proti, 7,4 %.
- (31) No iepriekš minētā izriet, ka attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju jāgroza antidempinga maksājums, kas sākotnēji tika uzlikts ar Regulu (EK) Nr. 584/96 un apstiprināts ar Regulu (EK) Nr. 964/2003.

- (32) Ieinteresētās puses tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kuri bija pamatā nodomam ieteikt grozīt ar Regulu (EK) Nr. 964/2003 uzlikto antidempinga maksājumu attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju.

D. STARPPOSMA PĀRSKATS ATTIECĪBĀ UZ PASĀKUMU VEIDU

- (33) Saistības, kuras sākotnēji uzņēmās abi attiecīgie eksportētāji, pēc būtības bija kvantitatīvas saistības, saskaņā ar kurām uzņēmumi apņēmas nodrošināt to, ka to veiktais eksports uz Kopienas notiek, ievērojot maksimālo kopapjomu.
- (34) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 1. punktu saistību mērķis ir novērst importa par dempinga cenām kaitējumu izraisīto ietekmi, ko var panākt, ja eksportētājs paceļ cenas vai izbeidz veikt eksportu par dempinga cenām. Izmeklēšanā ir atklājies, ka tāda veida saistības, kas sākotnēji tika pieņemtas šajā gadījumā 1996. gadā un kas vienkārši ierobežoja importa daudzumu Kopienā, nepacēla cenas līdz līmenim, kas nenodara kaitējumu, un tādējādi neatjaunoja godīgu tirdzniecību Kopienas tirgū. Tālab šajā gadījumā saistības pašreizējā veidā neuzskata par atbilstīgu un efektīvu līdzekli, lai likvidētu dempinga kaitējumu izraisīto ietekmi. Turklāt Komisija nevar efektīvi kontrolēt to, vai attiecīgā produkta eksportētie daudzumi nepārsniedz saistībās noteiktās robežas.
- (35) Tālab tika secināts, ka spēkā esošās saistības vairs nav piemērotas.
- (36) Ieinteresētās puses tika informētas par visiem būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, kas bija šā secinājuma pamatā.

E. IEROSINĀTIE PASĀKUMI

- (37) Antidempinga pasākumi, kas piemērojami dažu dzelzs vai tērauda cauruļu veidgabalu importam ar izcelsmi, cita starpā, Taizemē, kā apstiprināts ar Regulu (EK) Nr. 964/2003, būtu jāgroza attiecībā uz i) pieteikuma iesniedzēju, ņemot vērā izmeklēšanā atklāto zemāko dempinga

starpību, un ii) attiecīgajiem eksportētājiem, ņemot vērā starpposma pārskata, kas attiecas tikai uz pasākumu veidu, rezultātus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (EK) Nr. 964/2003 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama Kopienas brīvas robežpiegādes neto cenai pirms nodokļu nomaksas, tālāk minēto uzņēmumu ražotajiem produktiem ir šāda:

Valsts	Maksājuma likme	TARIC papildu kods
Ķīnas Tautas Republika	58,6 %	—
Taizeme	58,9 %	A 999
Izņemot:		
<i>Awaji Sangyo (Thailand) Co., Ltd., Samutprakam</i>	7,4 %	8 850
<i>Thai Benkan Co. Ltd, Prapadaeng-Samutprakam</i>	0 %	A 118”

2. Regulas (EK) Nr. 964/2003 1. panta 3. punktu un 2. pantu svītro.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2004. gada 18. augustā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
B. BOT